

»— Διάβολε ! καταλαμβάνεις τί μὲ
ζητεῖς.

»— Ἐξαρετα.

»— Εὰν ἔδιδον αὐτὸν τὸ προνόμιον
εἰς ὅλους . . .

»— Ἐν πρώτοις ἐγὼ δὲν εἴμαι ὡς
ὅλους . . .

»— Ἐλα, ἀς συμβιβασθῶμεν.

»— Δὲν ἔχει συμβιβασμὸν, η ναὶ,
η ὄχι !

»— Θέλεις τὸ τέταρτον ;

»— Φεύγω ἀμέσως.

»— Καὶ ὁ ἄγιος Ἰωσήφ ἔκαμεν ἐν βῆμα.

»— Τὸ ἥμισυ ;

»— Τγιαίνοιτε.

»— Καὶ ὁ ἄγιος Ἰωσήφ ἔφθασεν εἰς
τὴν θύραν.

»— Τὰ τρία τέταρτα ;

»— Καλὴν νύκτα.

»— Καὶ ὁ ἄγιος Ἰωσήφ ἔξῆλθε.

»— Μήπως σπουδαίως ἀιαχωρεῖ ;
ηρώτησεν ὁ πανάγαθος Θεός.

»— Βέβαια σπουδαίως, ἀπήντησε τὸ
ἄγιον πνεῦμα.

»— Δὲν γυρίζει καθόλου ὅπιστω ;

»— Καθόλου.

»— Δὲν βραδύνει διόλον τὴν πο-
ρείαν του ;

»— Ἐξ ἐναντίας τρέχει.

»— Πέταξε κατόπιν του καὶ εἰπέ του
νὰ ἐπιστρέψῃ.

»— Τὸ ἄγιον Πνεῦμα ἐπέταξε πρὸς
τὸν ἄγιον Ἰωσήφ, καὶ μετὰ μεγάλης
δυσκολίας τὸν ἐπανέφερε.

»— Δοιπόν, εἶπεν ὁ πανάγαθος Θεός,
ἐπειδὴ κύριος ἔνταῦθα εἰσθε σεῖς καὶ
ὄχι ἐγὼ, θὰ γίνη δπως θέλετε.

»— Στείλατε νὰ φέρωσι τὸν συμβο-
λαιογράφον, εἶπεν ὁ ἄγιος Ἰωσήφ.

»— Πῶς τὸν συμβολαιογράφον ; πα-
ρετήρησεν ὁ πανάγαθος Θεός.

»— Οἱ λόγοι πετοῦν, τὰ γραφόμενα
μένουν, λέγει μία παροιμία.

»— Προσκαλέσατε τὸν συμβολαιο-
γράφον, εἶπεν ὁ πανάγαθος Θεός.

»— Ο συμβολαιογράφος προσεκλήθη,
καὶ ὁ ἄγιος Ἰωσήφ κατέχει ἥδη συμ-
βόλαιον συντεταγμένον καθ' ὅλους τοὺς
τύπους, δι' οὗ ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ

εἰσάγῃ εἰς τὸν παράδεισον πάντας τοὺς
δοξάζοντας αὐτόν.

»— Δοιπόν, σᾶς ἐρωτῶ τώρα, ἄγιος
ὡς τὸν ἄγιον Ἰωσήφ, εἶναι δυνατὸν νὰ
εὐχαριστηθῇ μὲν ἐλεεινὸν κηρίον, ὡς
ἄγιος τῆς τρίτης ἢ τῆς τετάρτης τάξεως,
ἢ τοῦ πρέπει φανός ;

— Τοῦ πρέπουσι, τοῦ ἀξίζουσι δέκα,
εἴκοσι, ἑκατὸν φανοὶ, ἐκραύγασαν οἱ
λαζαρόνοι. Ζήτω ὁ ἄγιος Ἰωσήφ ! . . .
Ζήτω ὁ πατὴρ τοῦ Χριστοῦ ! . . . Ζήτω ὁ
σύζυγος τῆς Παναγίας ! . . . κάτω ὁ
ἄγιος Πέτρος !

Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ὁ πατὴρ 'Ρόκκο
ἔθεσε δέκα φανοὺς εἰς τὴν ὁδὸν ἀγίου
Ἰωσήφ. Τὴν ἐπαύριον ἔθεσεν ἑτέρους
εἴκοσιν εἰς τὰς παρακειμένας ὁδούς· τὴν
δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐτοποθέτησεν εἰς
τὰ πλησίου μέρη ἑτέρους ἑκατόν. Καὶ
ὅλα ταῦτα πρὸς μεγάλην δόξαν τοῦ
ἀγίου, δστις ἀπέκτησε μεγίστην δημο-
τικότητα, ἐκ τῆς διηγήσεως τοῦ πατρὸς
'Ρόκκο.

Τοιουτορόπως οἱ φανοὶ τῆς ὁδοῦ
ἀγίου Ἰωσήφ ἐπεκταυθέντες ἀφ' ἐνὸς
μὲν μέχρι τῆς ὁδοῦ Τολέδου καὶ ἀφ'
ἑτέρου μέχρι τῆς πλατείας τῆς Σάντα
Μεδίνας, κατώρθωσαν μικρὸν κατὰ μι-
κρὸν νὰ εἰσδύσωσι, χάρις εἰς τὸ εὐσεβὲς
στρατήγημα τοῦ πατρὸς 'Ρόκκο, μέχρι
τῶν ακινητοτέρων καὶ ἐρημοτέρων ἀ-
γυιῶν τῆς Νεαπόλεως:

Ν. Γ. Π.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΤΟΥ

ΔΙΑΒΟΛΟΥ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

(Συνέχεια.)

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ο κύριος 'Ραπινιέρ εἶναι εἰς τὴν
ἐπαυλιν ; Ω διάβολε τοῦ 'Ρονκερόλ . . .
πόσον καλὸς διάβολος θὰ ησο, ἐὰν ἡδύ-
νασο νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃς ἀπὸ αὐτόν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (πάνωθεν.)

**Ἄς μὲ περιμένη ἐκεῖ η ἄμαξάμου.*

ΜΑΡΙΑ

Ποῖος ἔρχεται;

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

(Προκλωπῶν εἰς τὴν θύραν.)

**Ω Θεέ μου! ὅταν ὄμιλῇ κανεὶς διὰ τὸν λύκον... Εἶναι ὁ κύριος Ῥαπινιέρ προσωπικῶς.*

ΜΑΡΙΑ

**Ο κακὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος! *Ω ἀς ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὴν δυσάρεστον θέαν του τὴν μητέρα.*

(Εἴργεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας.)

—

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ, ΡΑΠΙΝΙΕΡ, ΙΩΑΝΝΗΣ,

ΓΩΤΙΕΡΟΣ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

**Ο κύριος Ῥαπινιέρ, τόσου ἀργά!*

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

*Ναὶ, εἶμαι ἐγώ, εἶμαι ἐγώ... *Ἀλλὰ ποῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ πρωτότυπον τὸ ὅποιον μὲ ἀκολουθεῖ ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ ἀφότου ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν ἐπαυλιν τοῦ *Ρουκερόλ;*

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

**Ω! μὴ φοβήσθε... εἶναι πτωχὸς ἐργάτης ὁ ὅποιος ἔχασε τὸ λογικόν του.* (Ιρδὲ τὸν Γωτιέρον.) *Μήπως γυνωρίζεις τὸν Κ. Ῥαπινιέρ;*

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

**Οχι...*

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Θὰ ὑπέθετέ τις ὅτι περιμένεις νὰ σοῦ ἀποτείνω τὸν λόγον.

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β']

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Nαὶ...

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

**Ἐμάντενσα, ἐλπίζεις νὰ σοῦ δώσω ἐλεημοσύνην;*

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

**Οχι...*

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Πολὺ ἀγαπῶ αὐτὴν τὴν ἀφιλοκέρδειαν. (Ο Γωτιέρος ἔπειρεται.) Κυρὰ Ζιρώ, δέν ἥθελησα νὰ ἀφήσω τὴν ἐπαυλιν χωρὶς νὰ σὲ ἐπισκεφθῶ καὶ νὰ γευθῶ τὰ ὠραῖα τυρία σου.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Θέλετε κανέν;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ναὶ, δός μοι ἐξ μὲ μίαν φιάλην ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ἀσπρό κρασάκι τὸ ὅποιον εἰ-ξεύρεις.

(Κάθονται εἰς τὴν τράπεζαν).

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Δὲν ἔχει ἄλλο εἰς τὸν νοῦν του παρά πῶς νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ. Εἶναι σωστὸ βάραθρο!

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Θὰ ὑπηρετήσω τὸν κύριον ἵπποτην.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

*Κάμε γρήγωρα, διότι δὲν θὰ κοιμηθῶ εἰς τὴν ἐπαυλιν. Θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Τάρβην. *Ἐχω ἀκόμη νὰ διατρέξω δύο λεύγας.*

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

*Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ κύριος ἵπποτης εἶναι καθὼς ἐγώ· φοβεῖται τὸν διάβολον τοῦ *Ρουκερόλ.*

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

**Α! σὺ εἶσαι, κύριε Βαλεντίνε;... *Ἀρκετὰ ἔμαθα περὶ σοῦ! *Ἀφίνεις λοιπὸν τὴν ὑπηρεσίαν μας διὰ νὰ ἀκολουθήσῃς αὐτὴν τὴν τυχοδιώκτιδα καὶ τὴν θυγατέρα της;*

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Σιωπή, κύριε! αἰ κυρίαι εἶναι ἐκεῖ..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐίναι ἔκει; Καὶ διατέ εἴναι ἔκει; σᾶς ἐρωτῶ!

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Δὲν ὑπέθετον ὅτι θὰ ἥρχεσθε εἰς τὴν μικρὰν ἔπαυλιν . . . ἀλλὰ θὰ ἀναχωρήσουν μετὰ μίαν ὥραν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Κάμε τρόπον ὥστε νὰ μὴ τὰς συναντήσω. (Ο Βαλεντίνος ἔξεργεται. Ο Ραπινιέρ καταβροχθίζει ἐν τυρίον διὰ μιᾶς ἐνδεσεως.) Εἶναι πολὺ κακόν. Ἡξεύρεις, κυρά Ζιρώ, ὅτι ἔρχομαι ἐδῶ μὲ ἐμπιστοσύνην, καὶ μὲ ἐκθέτεις γὰ εὐρεθῶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον μέ . . . (Πίνει.) Θεῖον, εἰς τὴν τιμῆν μου! (Καταβροχθίζει καὶ ἐτερον τυρίον.) Πρόσεξε, διότι ἔὰν δὲν ἔσαι ἐντελῶς ἀφωσιωμένη εἰς ἐμέ . . . Ποῖον ἄρωμα! ποτὰ λεπτὴ γεῦσις! Δὲν θὰ ἀνανεώσω τὴν ἐνοικίασίν σου . . . Τί νέκταρ! . . .

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Κύριε, ἡ κυρία βαρώνη Ρουκερόλ, μὲ καθυπεχρέωσεν ἀπὸ εὐεργεσίας.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Πρόσεξε εἰς αὐτὸ τὸ ὅποιον λέγεις, δὲν εἴναι βαρώνη Ρουκερόλ . . . Ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀπηγόρευσε νὰ ἔχῃ αὐτὸ τὸ ὄνομα.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Πῶς πρέπει λοιπὸν νὰ τὴν ὀνομάξω;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Όνομαζέ την κυρίαν . . . κυρίαν . . . ὅπως θέλεις, ὁχι ὅμως Ρουκερόλ . . . αὐτὸ τὸ ὄνομα δὲν εἴναι ιδικόν της . . . τὸ εἶπεν ἡ δικαιοσύνη . . .

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Εἰς μάτην τὸ εἶπε ἡ δικαιοσύνη, ὅλος ὁ τόπος θὰ τὴν ὀνομάζῃ πάντοτε μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα . . . Εἶναι γυνὴ τόσον ἀξιοσέβαστος!

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Σιωπή, κυρά Ζιρώ, ἀλλέως δὲν θὰ εἰμπορέσω νὰ τελειώσω τὸ φαγητόν μου. Εὐτυχώς αὐτὰ τὰ μικρὰ τυρία είναι

εὐγλωττότερα παρὰ οἱ λόγοι σου. Χάριν αὐτῶν λοιπὸν, θὰ ἔχης τὴν ἐνοικίασιν, μὲ χίλια φράγκα αὖξησιν.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Μὲ χίλια φράγκα αὖξησιν . . . Ἔλεος!

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐ! ἔ! πρέπει ὁ καθεὶς νὰ ὀφελῆται ἀπὸ τὰ κτήματά του. Λί ἀρχαὶ μου εἴναι γυωσταὶ, διότι τὰς δεικνύω γυμνάς. Μετὰ τὸν Θεὸν, ὅστις μᾶς ἔπλασεν, ὁ θεὸς τὸν ὅποιον ἔχω ἐδῶ εἴναι ὁ ἄργυρος, ὁ πράκτωρ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ αἰῶνος· καὶ ἔὰν ἡ καρδία μου μεταβάλλεται, ἡ αἰτία εἴναι ὁ χρυσὸς ὅστις εἴναι ὁ μόνος μου θησαυρός. Ἐχω τοιοῦτον, ζητῶ ἀκόμη . . . χρυσόν! χρυσόν! χρυσόν! Πιστεύεις εἰς τὴν φιλίαν; ἐθυσιάσθης. Φεῦ! εἰς τὸν βέβηλον τοῦτον κόσμον, δὲν βλέπει τις εἰμὴ ἔνα μόνον φίλον εἰλικρινῆ, τὸν ἄργυρον, τὸν πράκτορα τοῦ ἀλλοκότου αὐτοῦ αἰῶνος. Ἐὰν ἔσαι ἀπαιτητικὸς, ἀγάπα τὸν χρυσόν. Ἐγὼ τὸν ἔχω ως μόνον μου θησαυρόν. Ἐχω, ζητῶ καὶ ἄλλον . . . χρυσόν! χρυσόν! χρυσόν!

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Ἐπενεργόμενος.)

Κύριε, ἡ κυρία βαρώνη Ρουκερόλ . . .

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Δὲν ὑπάρχει πλέον βαρώνη Ρουκερόλ.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ἡ κυρία συγγενής σας.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Δὲν ἔχω πλέον συγγενῆ.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Τέλος πάντων . . . ἡ κυρία ἔκεινη . . . τὴν ἡξεύρετε . . .

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἡ κυρία τὴν ἡξεύρετε . . . Ἄ! τὴν γυωρίζω . . . Τί μὲ θέλει;

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Δὲν εὐκαιρῶ . . . Πρὶν χωνεύσω φοβοῦμαι τὰς ισχυρὰς συγκινήσεις καὶ τὰ δάκρυα . . .

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Δέν κλαίει, κύριε είναι κατά τούτο πολὺ υπερήφανος.

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Διάβολε! τὴν συμβουλεύω νὰ κάμη τὴν υπερήφανον! Εὰν ἔχῃ όλιγας μόνου λέξεις νὰ μοῦ εἰπῇ... συγκατατίθεμαι νὰ τὴν ἀκούσω... ἀς ἔλθῃ... Άλλα μακρὰν ἀπὸ αἰσθήματα διότι πνίγομαι.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (εἰς τὴν θύραν.)

*Ἐλθετε, κυρία, ἔλθετε.

—

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ, ΜΑΡΙΑ, ΒΑΡΩΝΗ, ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ,
ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

ΒΑΡΩΝΗ

Συγχωρήσατε με, κύριε, ἐὰν σᾶς κρατῶ μιαν στιγμήν... Άλλ' ἔγραψα πολλάκις εἰς Παρισίους, πρὸς τὸν Κ. μαρκέσιον Λορμίαν, τὸν συγγενῆ μας, καὶ δὲν ἔτυχον ἀπαντήσεως... Ή αἴτησί μου ἦτο δικαία ἐν τούτοις, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ συνηγορήσετε ὑπὲρ αὐτῆς εἰς τὸν κύριον μαρκέσιον.

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Καὶ πολα είναι ἡ αἴτησις αὐτῇ, κυρία;

ΒΑΡΩΝΗ

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τεῦ γάμου μου, κύριε, ὁ κύριος Βαρώνος Ρούκερόλ μοῦ προσέφερε τὴν εἰκόνα του... ἦτο ἔχεγγυον ἔρωτος τοσούτῳ μᾶλλον πολύτιμον δι' ἐμέ... δσῳ διότι τὸ ἔλαβον κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τῆς θυγατρός μου... Ή εἰκὼν ἐκείνη μοὶ ἦτο τέσον προσφιλῆς ὥστε παραιτουμένη παντὸς ἄλλου κοσμήματος διὰ νὰ κοσμήσω αὐτὴν, τὴν περιέβαλον δι' ὅλων τῶν ἀδαμάντων τοὺς ὅποιους εἶχον κληρονομήσει παρὰ τῆς μητρός μου. Άναχωροῦσα ἐκ Παρισίων, ἐν μέσῳ τῆς ἀμηχανίας καὶ τῆς ταραχῆς εἰς τὰς ὅποιας μὲν ἔρριπτον περιστάσεις σκληραὶ καὶ κατεσπευσμένη ἀναχώρησις... ἀφῆκα τὸ εἰκόνιον ἐκεῖνο εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ

μεγάρου μου, τὸν κατεχόμενον τώρα ὑπὸ τοῦ κυρίου μαρκέσιου Λορμία... Τὴν λήθην ταύτην δὲν θὰ συγχωρήσω ποτὲ εἰς ἐμαυτήν· ἐντούτοις ἐπειδὴ τὸ κόσμημα ἐκεῖνο είναι ιδιαιτερον κτῆμά μου, καὶ μὲ είναι διττῶς προσφιλές διὰ τὴν προσωπογραφίαν τοῦ συζύγου μου καὶ διὰ τοὺς ἀδάμαντας τῆς μητρός μου, διπλῆν παρακαταθήκην τὴν ὅποιαν ὀφείλω νὰ μεταβιβάσω εἰς τὴν θυγατέρα μου, τολμῶ νὰ περιμείνω παρ' ὑμῶν δικαιοσύνην, κύριε, ὅτι θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ ἀποδώσητε τὸ εἰκόνιον τοῦτο, τὸ μόνον μου ἀγαθόν.

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Κυρία... βεβαίως ἡ αἴτησί σας μοὶ φαίνεται ἀρκετὰ δικαία· ἐν τούτοις, πρέπει νὰ παρατηρήσετε ὅτι τίποτε δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ἀδάμαντες οὗτοι δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κληρονομίας... ὅσου δ' ἀφορᾷ τὴν εἰκόνα... ἐπειδὴ ὁ νόμος δριστικῶς ἀπεφάνθη ὅτι ὁ ἔξαδελφός μας Βαρώνος δὲν ἦτο σύζυγός σας...

ΒΑΡΩΝΗ

Κύριε!

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Συγχωρήσατε, κυρία, συγχωρήσατε, πρέπει νὰ ἀποφύγω τὰς ζωηρὰς συγκινήσεις... Καὶ ἐπειδὴ παραφέρεσθε, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς προσκυνήσω μεθ' ὅλου τοῦ ἀπαιτουμένου σεβασμοῦ. (Χαρετζεὶ καὶ ἔξεργεται λέγων;) Κυρία Ζιρώ, τὰ μικρὰ τυρία σου ἦσαν θαυμάσια.

—

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ, ΜΑΡΙΑ, ΒΑΡΩΝΗ,
ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

ΒΑΡΩΝΗ

*Ο ἄτιμος!

ΜΑΡΙΑ

*Ω μῆτερ, ἡσύχασον δὲν είναι ἄξιος τῆς ὄργῆς σου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ναὶ, ἔχεις δίκαιον, τέκνου μου· καὶ ἐγὼ μόνη είμαι ἐνοχος λησμονήσασα τὴς

εικόνα έκεινην. "Ω! έὰν εἴχα τὸ θάρρος,
θὰ μετέβαινα εἰς Παρισίους νὰ τὴν
ζητήσω μόνη μου... καὶ θὰ τοῖς τὴν
ῆρπαζον διὰ πανουργίας... έὰν δὲν ἥθε-
λον νὰ μοὶ τὴν ἀποδώσωσι... Δὲν εὐ-
χαριστήθησαν ἀφαιρέσαντές μοι τὸ πᾶν;
"Ω! εἶναι φρικῶδες... δταν ὁ βίος σας
ὑπῆρξε πάντοτε καθαρὸς καὶ ἀκηλίδω-
τος... νὰ εύρισκεσθε αἴφνης ἐστερη-
μένοις τοῦ ὄνοματός σας καὶ τῶν δικαιω-
μάτων σας, ἐστερημένοις τῆς ὑπολήψεως
καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρώπων.

ΜΑΡΙΑ

"Ω μῆτερ, μὲν ὑπεσχέθης δτι θὰ ἔχῃς
θάρρος. Καλὴ μῆτερ, σπόγγισον τὰ δά-
κρυά σου, διότι σοὶ μένει ἀκόμη ἡ θυ-
γάτηρ σου. Ἐκάστην ἡμέραν ὁ οὐρανὸς
τὸν ὄποιον ἰκετεύω θὰ διαλύῃ τὴν λύ-
πην σου. Χάνομεν καὶ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα,
ἄλλ' ὁ Θεὸς ἔκει ἐπάνω θὰ μᾶς κρίνῃ.
καὶ διὰ νὰ μετριάζῃ τὸ ἄλγος σου, ἡ
κόρη σου θὰ ἤναι πάντοτε πλησίον σου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ναὶ, θὰ σπογγίσω τὰ δάκρυά μυν,
διότι μὲνει ἀκόμη ἡ θυγάτηρ μου.
Ἐκάστην ἡμέραν ὁ οὐρανὸς τὸν ὄποιον
ἰκετεύει θὰ διαλύῃ τὴν λύπην μου.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Δυστυχῆ μῆτερ, σπογγίσατε τὰ δά-
κρυά σας, σᾶς μένει ἀκόμη ἡ θυγάτηρ
σας. Ἐκάστην ἡμέραν ὁ οὐρανὸς τὸν
ὄποιον ἐπικαλεῖται θὰ διαλύῃ τὴν λύ-
πην σας.

(Άκούεται ὁ κωδωνίσκος ἵππου.)

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

"Α! ἔρχονται τὰ ἄλογα.

ΜΑΡΙΑ

Ἐμπρὸς, ἔφθασεν ἡ ὥρα. Ἀλλὰ δὲν
ἥξειρω διατί, καθ' ἦν στιγμὴν πρόκει-
ται νὰ ἀποχαιρετίσω διὰ παντὸς τὸν
τόπον τοῦτον, ἡ καρδία μου συνθλίβε-
ται, καὶ αἰσθάνομαι ἐντὸς ἄγνωστον
ταραχῆν.

(Βρονταὶ καὶ διστραπαὶ.)

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

"Ω! ω! ἔρχεται ἡ καταιγίς.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Καλή μου κυρία, ἀκούσατε τὴν πτω-
χὴν ἀγρονόμου σας, καὶ περιμείνατε νὰ
ἔξημερώση διὰ νὰ ἀναχωρήσετε.

ΜΑΡΙΑ

"Εχει δίκαιον, μῆτερ... Ἀς περιμεί-
νωμεν.

ΒΑΡΩΝΗ

"Οχι! δχι, δὲν θέλω ἡ ἡμέρα νὰ μᾶς
εύρῃ πάλιν εἰς τὰ κτήματα τοῦ 'Ρουκε-
ρύλ... Βαλεντίνε, ὑπάκουσόν με...
ἄπαξ ἀκόμη.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Πάντοτε, κυρία βαρώνη, πάντοτε.

ΟΛΟΙ

"Α!

(Μεγάλη βροντή ὁ ἄνεμος ἀνοίγει τὴν θύραν
τοῦ βάθους καὶ ἐχισται ἦτο, ἐν μέσῳ τῶν ἀστρα-
πῶν, ὁ 'Ρούτνος καὶ ὁ Γωτιέρος.)

—

Σ Κ Η Ν Η Ζ'.

ΟΙ ΑΓΓΟΙ, ΡΟΒ ΝΟΣ

ΡΟΒΙΝΟΣ

(Κεκαλυμένος ὑπὸ μέλανος μανδύον ἔζεντος
ὑπερήχυμένον ἐρυθρὸν ὄψειμα.)

Τί ἀποτρόπαιος καιρός! καὶ πόσου εἶναι
εύτυχης δστις εύρῃ στέγην διὰ νὰ προ-
φυλαχθῇ. (Πρὸς τὴν κυρίαν Ζιρών.) Κα-
λὴν ἐσπέραν, καλοὶ μου ἀνθρωποί.
(Ο Γωτιέρος γίνεται ἀρχυτος, καὶ ὁ 'Ρούτνος
έξακολουθεῖται τῶν τραχώτων καὶ τὴν Μαρίαν.)
Κυρίαι!

(Τὰς γυιρετίκες διέλασσες κλίτεια.)

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Κύριε, δὲν ἔμβαινον εἰς τὰς ἐπαύ-
λεις μὲν τοιούτον τρόπον καὶ εἰς τοιαύ-
την ὥραν.

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Ω! ἔγὼ, εἰς τὰς ἐπαύλεις, εἰς τὰ
μέγαρα... τὴν νύκτα, τὴν ἡμέραν...
παντοῦ εἰσέρχομαι.

ΒΑΡΩΝΗ

Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ νέος, τοῦ ὄποιου
ὁ τύνος τῆς φωνῆς ἔχει τόσην σταθε-
ρύτητα!

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Ίδια.)

*Ισως είναι ό διάβολος τοῦ Ρουκερόλ

ΜΑΡΙΑ

(Χαμτλοφώνως πρὸς τὴν κυρίαν Ζιρό.)

Πᾶς σοῦ φαίνεται, Θηρεσία, δὲν είναι ώραιος;

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ (Όμοιως.)

*Ισως είναι κλέπτης.

ΜΑΡΙΑ (Όμοιως.)

*Ω! ὅχι, ίδέτε πόσον φαίνεται τίμιος καὶ καλός.

ΡΟΒΙΝΟΣ (Έξιγων τὸν μανδύαν τοῦ.)

*Ἐπιτρέπεται; ό μανδύας μου ἐμουσκεύθη... (Θέτει τὸν μανδύαν τοῦ ἐπὶ ἔδρας πλησίον τῆς έστιας.) καὶ εἶμαι ἐξηντλημένος. Τέσσαρας λεύγας πεζὸς, διὰ δυσβάτων ὁδῶν καὶ μὲ κομπανια μέντο ἀπὸ βροντᾶς καὶ χάλαζαν. Πρέπει νὰ δοκιμάσῃ τις ὅλα ταῦτα διὰ νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀξίαν καλῆς στέγης καὶ χαριέσσης φιλοξενίας. (Δαμάζανει μίαν ἔδραν, κάθηται πλησίον τοῦ πυρός καὶ τὸ συνδυαλίζει.) Αὐτὴ ἡ φλόξ ζωπυρεῖ τὸν ἄνθρωπον... ἀλλ' ὑπάρχει θέσις. (Ωὗτ πρὸς τὰ ὄτισα τὸ κάθισμά τοῦ.) Μήπως ἔχω τὴν ἀτυχίαν τὰ φοβίζω τὰς κυρίας ταύτας;

ΒΑΡΩΝΗ

Σᾶς ὁμολογῶ, κύριε, ὅτι ἡ ἀπροσδόκητος ἐμφάνισίς σας...

ΡΟΒΙΝΟΣ (Έγειρόμενος.)

*Ἐνθαρρυνθῆτε, ἐνθαρρυνθῆτε! δὲν εἶμαι τόσον φοβερός· ἀψηφήσατε τὰς προσβολὰς τῶν συγγενῶν σας, ἀγρυπνεῖ τις ἐνταῦθα ἐφ' ὑμῶν. Τὸ πνεῦμα τοῦτο μὲ τὴν ἀγαθοεργὸν καρδίαν, δυνατὸν νὰ γναίρῃ ό διάβολος... *Ἐνθαρρυνθῆτε, ἐνθαρρυνθῆτε!

ΒΑΡΩΝΗ

Παράδοξος ἐπίσκεψις.

ΡΟΒΙΝΟΣ (Φυσάν τὸ πῦρ.)

"Οταν δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον φόβον, θὰ συνομιλήσωμεν ως καλοὶ φίλοι... Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα, μὲ τὴν ἄδειάν σας, θὰ θερμανθῶ ὀλίγον... διότι σᾶς λέγω εἰλικρινῶς είναι περισσότερον ψύχος ἐδῶ παρὰ εἰς τὰ μέρη μας.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Ίδια.)

Τὸ πιστεύω...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καλή μου ἀγρονόμος, βάλε ξύλα εἰς τὸ πῦρ σὲ παρακαλῶ· αὐτὸ θὰ μὲ εὐχαριστήσῃ, καὶ δὲν θὰ δυσαρεστήσῃ τὴν δεσποινίδα ἡ ὅποια τρέμει.

ΜΑΡΙΑ

Δὲν αἰσθάνομαι ψύχος, κύριε.

(Π κυρίᾳ Ζιρῷ ἐξέργεται.)

ΒΑΡΩΝΗ

Τὴν ἀληθεία, κύριε!

ΡΟΒΙΝΟΣ

(Έγειρόμενος, στρέψων τὴν βάρην εἰς τὸ πῦρ καὶ γωρής νὰ ἀρκτή τὴν ἔστιαν.)

Πρέπει, κυρία, νὰ μὴ διδετε προσοχὴν εἰς τοὺς τρόπους μου οἵτινες είναι κάπως ἴπποτικοί... Όμολογῶ δὲν μέχρι σήμερον δὲν εἶδα τόσον καλὴν συναστραφήν... ὁ καθεὶς ἔχει τοὺς φίλους του... τὴν καινωνικήν του βαθμίδα... ἀλλὰ δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω δὲν εἶμαι ἀρκετὰ καλὸς διάβολος...

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Ίδια.)

*Α! ἐὰν ἐν τούτοις ἥμην δεισιδαιμον!

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ δύναμαι νὰ καυχηθῶ δὲν οὐδέποτε ἐπράξα τὸ ἐλάχιστον κακὸν εἰς κανένα... Νομίζω μάλιστα δὲν ἥλθα διὰ νὰ σᾶς κάμω μέγα καλόν.

ΒΑΡΩΝΗ

Τμεῖς, Κύριε!

(Πικ κυρίᾳ Ζιρῷ ἐπιστρέφει καὶ θέτει ψεύτικα ξύλα εἰς τὸ πῦρ, ἐπειτα λαμβάνει τὴν ἄλαχάτην την; καὶ ἀργοῦσε νὰ κλώθῃ.)

ΡΟΒΙΝΟΣ

Πρὸ ὀλίγου σᾶς ἐτρόμαξον... τώρα σᾶς ἐκπλήγτω· τοῦτο είναι κολακευτιτώτερον δι' ἐμέ. Νομίζετε ἵσως δὲν εἶμαι ὁδοιπόρος καταληφθεὶς ὑπὸ καταιγίδος, δόστις ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς πορείας του καὶ κατέφυγεν ἐδῶ διὰ νὰ ξηράνῃ τὰ ἐνδύματά του καὶ ἀναπαυθῇ, καὶ ἐπειτα νὰ ἀναχωρήσῃ ἄμα παύσασιν ὁ ἄγρεμος καὶ ἡ βροχή... Καθόλου, δὲν

εἰσῆλθον τυχαίως εἰς αὐτὴν τὴν ἔπαυλιν· εἰρχόμην ἐδῶ . . . καὶ χάριν ὑμῶν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄλλα ποῖος εἶσθε, κύριε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἐὰν σᾶς τὸ ἔλεγον, κυρία, δὲν θὰ εἴχατε οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐμπιστοσύνην πρὸς ἐμέ . . . καὶ διὰ νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος . . . ἔχω ἀνάγκην τυφλῆς ἐμπιστοσύνης.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἀποκτάται ἐκ πρώτης ὅψεως τοιοῦτο αἰσθημα;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ τὸ ῥιψοκινδυνεύει, κυρία, ἐκεῖνος δοτις ὡς ὑμεῖς δὲν ἔχει πλέον νὰ χάσῃ τίποτε; . . . Ἐγὼ ὅμως σᾶς προσφέρω νὰ κερδίσετε τὰ πάντα.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Νὰ κερδίσῃ τὰ πάντα;

ΒΑΡΩΝΗ

Μήπως ἐνυοεῖτε τὴν δίκην μου, κύριε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Όχι, κυρία, διότι αὐτῇ ἔχάθη ἀνεκκλήτως . . . Άλλ' ἔχω ἄλλα μέσα νὰ σᾶς ὑπηρετήσω, μέσα δλως ἰδιαίτερα.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Ίδια.)

Χωρὶς ἄλλο εἶναι ὁ προστάτης τῆς ἔπαυλεως δαίμων.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Ἡρχισες πάλιν μὲ τοὺς φόβους σου.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ω! ήξεύρω πολὺ καλὰ ὅτι σὺ εἶσαι Ιωάννα Ἀρκη, κατὰ τὸ θάρρος.

ΜΑΡΙΑ (γχυτηλοράφων πρᾶξης τὴν βαρώνην.)

Μῆτερ, δὲν ήξεύρω διατὶ, ἄλλα αὐτὸς ὁ νέος ξένος μὲ φαίνεται ὅτι εἶναι ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὅποιαν ζητεῖ.

ΒΑΡΩΝΗ (Χαυηλῆ τῇ φωνῇ.)

Δὲν πρέπει τις ἐν τούτοις νὰ ἐμπιστεύεται εἰς τὸν τυχόντα . . . (Γψηλῆ τῇ φωνῇ.) Κύριε, εὐαρεστηθῆτε νὰ μὲ συγ-

χωρήσετε, ἄλλα βιάζομαι νὰ ἀναχωρήσω . . .

ΡΟΒΙΝΟΣ

Όχι, κυρία, ὡ! ὅχι . . . Ἐὰν ἥλθο ἀπὸ τόσον μακρὰν καὶ ἐὰν ἔσπευσα νὰ ἔλθω, ἔπραξα τοῦτο διὰ νὰ ἀντισταθῶ εἰς τὴν ἀναχώρησιν ταύτην . . . Δὲν θὰ φύγετε . . . ὑπάρχουσι πολλοὶ λάγοι πρὸς τοῦτο . . . πρῶτον ὁ καιρὸς εἶναι φρικώδης . . . ἀληθῆς καιρὸς τῆς κολάσεως.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Τὰ, τὰ, τὰ, πάντοτε οἱ λόγοι του μυρίζουν κόλασιν καὶ κολασμένους.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἡ νῦξ εἶναι σκοτεινὴ, ἡ ὁδὸς δὲν φαίνεται, καὶ θὰ περιεφερόμην ἀκόμη πλαυώμενος εἰς τὰ στενὰ αὐτῶν τῶν ὄρέων ἂν δὲν εὕρισκα τέκτονά τινα δοτις μοῦ περιέγραψε περίπου τὴν ἔπαυλιν ἀποκρινόμενος εἰς τὰς ἐρωτήσεις μού διὰ τρόπου ὅλως λακωνικοῦ.

ΜΑΡΙΑ

Διὰ τοῦ ναὶ καὶ τοῦ ὅχι . . . Εἶναι ὁ μπάρμπα Γωτιέρος, ὁ ὅποιος ἡκολούθησε τὴν ἄμαξάν μας ἀπὸ τὸ 'Ρουκερόλ . . . ὁ δυστυχής!

ΡΟΒΙΝΟΣ (Πλησιάζων τὴν βαρώνην.)

Χάρις εἰς αὐτὸν, ἔφθασα ἔγκαιρως, καὶ ἔρχομαι νὰ σᾶς εἰπῶ, κυρία, δτι ἡ θέσις τῆς βαρώνης καὶ τῆς ἀξιεράστου θυγατρός της εἶναι εἰς αὐτὴν τὴν ἔπαυλιν τοῦ 'Ρουκερόλ.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄγνοεῖτε λοιπὸν, κύριε, ὅτι τὴν ἔχασα;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τὸ ηξεύρω κάλλιστα, καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν εἴχετε χάσει δπως ἔλθω καὶ σᾶς τὴν ἀποδώσω.

ΒΑΡΩΝΗ

Τμεῖς! νὰ μοὶ ἀποδώσητε τὴν ἔπαυλιν τοῦ 'Ρουκερόλ;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ τὰ ἐπίλοιπα . . . Ω Θεέ μου, μάλιστα . . . Πρὸς τοῦτο ἔκαμα τὴν ὁδο-

πορίαν ταύτην καὶ περιεφρόνησα τὴν καταιγίδα... Οὕτω συνειθίζω ἐγὼ, τίποτε δὲν μὲ κρατεῖ διὰ νὰ φθάσω εἰς τὸν σκοπόν μου. Βεβαίως βλέπω πολλὰ ἐμπόδια, ἀλλὰ διῆλθεν ἀπὸ τὸν νοῦν μου νὰ πράξω καὶ ἐγὼ ἐν θαῦμα ὡς ἐπραττού ἄλλοτε. Νὰ καμφθῇ συγγενῆς εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ παραχωρήσῃ τὸ μερίδιον τὸ ὅποιον ἔχει, τοιοῦτο θαῦμα εἰς οὐδὲν μέρος εὑρίσκεται τῇς Γραφῆς.

ΒΑΡΩΝΗ (Μειδιῶτα.)

Εἰς μάτην καυχᾶσθε, κύριε, δὲν σᾶς πιστεύω ίκανὸν νὰ πράξετε τὰ ἀδύνατα.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ίδοὺ τί θὰ εἰπῇ νὰ ἀναλάβῃ τις οὐρανίαν ἀποστολὴν καὶ νὰ γελᾷ ὁ ἀκούων κατὰ πρόσωπον... Οὐχ ἡτού τὸ περιέμενα. Γελάτε, ἀλλ' ἀκούσατέ με.

ΒΑΡΩΝΗ

(Χαμηλοφώνως πρὸς τὴν Θυγατέρα της.)

Εἶναι τρελὸς δραπετεύσας ἀπὸ τὸ φρενοκομεῖον.

ΜΑΡΙΑ (Χαμηλοφώνως.)

Δὲν βλάπτει, πρέπει νὰ τὸν ἀκούσωμεν, μῆτέρ μου... Δὲν λέγουσιν ὅτι ὑπάρχουσι τρελοὶ λογικοί;

ΒΑΡΩΝΗ

Όχι, τέκνον μου... Καὶ ἐὰν ὁ κύριος θέλει νὰ τὸν ἀκούσω ἀκόμη, πρέπει πρῶτον νὰ μᾶς εἰπῇ τὸ ὄνομά του.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Σᾶς τὸ λέγω, κυρία, ἀφοῦ ἀπολύτως τὸ θέλετε. Όνομάζομαι Ροβίνος.

ΟΔΟΙ

Ροβίνος;

ΜΑΡΙΑ

Ώ! πόσον ὡραῖον δνομα, μῆτέρ μου.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Δὲν εἶναι ἄληθεια, δεσποινὶς Μαρία;

ΜΑΡΙΑ

Ήξεύρετε τὸ δνομά μου;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ τὸ τῆς κυρίας μητρός σας... Βι-

λελμίνη Ἀλβέργ, βαρώνη τοῦ Ροκκερὸλ, υυμφευθεῖσα εἰς Χανάου, πρὸ δεκαεπτά ἑτῶν, τὴν 9 οανουαρίου 1810.

ΜΑΡΙΑ (Ζωηρῶς.)

Νυμφευθεῖσα!... ναὶ, κύριε, νυμφευθεῖσα, δὲν εἶναι ἄληθεια;

ΒΑΡΩΝΗ

Πῶς! κύριε, ἡξεύρετε...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Μαθὼν ὅτι ἐγίνατε θῦμα ἀποτροπαλας ἀδικίας, κυρία, ἐγκατέλειψα τὰ πάντα, καὶ ἐφθασα διὰ νὰ ἀναζωπυρίσω τὴν σβεσθεῖσαν ἐλπίδα σας.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ διὰ πολλαν αἰτίαν, χωρὶς νὰ μὲ γυωρίζετε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ώ! σᾶς ἐγνώριζα, κυρία.

ΒΑΡΩΝΗ

Πῶς;

ΡΟΒΙΝΟΣ

(Μετὰ στριμωτίαν ἀμηχανίαν καὶ φαινόρως.)

Διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Δικαστηρίων.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Ιδία)

Ἐχει συνδρομητὰς καὶ εἰς τὴν κόλασιν αὐτὴ ἡ ἐφημερίς!

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἐγὼ δὲν εἶμαι ὡς οἱ δικασταὶ σας, σᾶς ἔδιδον δίκαιον εἰς τὴν συνείδησίν μου, καὶ ἐγραφού εἰς Χανάου διὰ νὰ λάβω μὲ πᾶσαν θυσίαν τὸ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς ιεροτελεστίας.

ΒΑΡΩΝΗ

Δοιπὸν, κύριε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ώς εἶπεν ὁ συνήγορός σας, ἡ λουθηρανὴ ἐκκλησία ὃπου ἐστεφανώθητε καὶ τὸ πρεσβυτέριον ἐγένοντο παρανάλωμα τῶν φλογῶν κατὰ τὸ 1820. Ἀλλὰ νέον τὸ μέσον παρουσιάσθη εἰς τὸ πνεῦμά μου· ὁ ιερεὺς ὃστις σᾶς εἶχεν εὐλογήσει ἡδύνατο, διὰ τῆς καταθέσεώς του...

ΒΑΡΩΝΗ

Τψιστε Θεέ!

ΜΑΡΙΑ

Καὶ ἡ ἐλπὶς αὕτη;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Διεψεύσθη... Ὁ ιερεὺς εἶχεν ἀποβιώσει.

ΜΑΡΙΑ

Ἡ πρᾶξίς σας, κύριε, εἶναι ἀγαθὴ, ἀγαθοτάτη. Ἡ διαγωγὴ σας ἐλκύει τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας... Πρὸ καιροῦ ἐπαύσαμεν ἐλπίζονται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην... ἀλλὰ δυνάμεθα ἀκόμη νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ οὐρανοῦ.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Όχι... διότι τὴν φορὰν ταύτην ἡ δικαιοσύνη θὰ σᾶς ἔλθῃ ἐκ τοῦ ἄδου.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐκ τοῦ ἄδου;

ΟΛΟΙ

Ἐκ τοῦ ἄδου!

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Ιδίᾳ)

Πλησιάζει νὰ προδοθῇ.

ΒΑΡΩΝΗ

Μὴ κρατήτε μετέωρον τὴν σκληρὰν θέσιν μου, κύριε. Διὰ τελευταίαν φορὰν, ποῖος εἴσθε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Δὲν σᾶς τὸ εἶπον; καὶ πρέπει νὰ ἔξη γηθῶ σαφέστερον; Λοιπόν! εἴματὸ προστάτης σας... Ὄπάρχει ἵσως ὅλιγη ὑπεροψία ἐκ μέρους μου νὰ μεταχειρίζωμαι τὴν λέξιν ταύτην... τοσούτῳ μᾶλλον ὥσῳ αὐτὸ τὸ ὅποιον θὰ σᾶς προτείνω... δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ εἶδός τι ἀγοραπωλησίας... συμφωνία...

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Ιδίᾳ)

Πρχισαν νὰ τοῦ φεύγουν αἱ λέξεις.

ΒΑΡΩΝΗ

Θέλετε νὰ μὲ κάμετε, κύριε, νὰ πιστεύσω ὅτι εἰσθε ἐν ἐκ τῶν ὑπερφυσικῶν ἐκείνων δυντῶν;...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Εἰδικρινῶς, κύρια, ἐκεῖνος δύστις, διὰ νὰ εὑργετήσῃ τὸν ὅμοιόν του, δὲν φο-

βεῖται μήτε τὸν κόπον, μήτε τοὺς κινδύνους... καὶ ἐκτίθεται εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ ἔχθροὺς ἴσχυροὺς καὶ ἀδιαλλάκτους, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν θάνατον, ἵσως οὗτος σᾶς φαίνεται σύνηθες δν;

ΒΑΡΩΝΗ

Όχι... Καὶ ίδού τι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος τούτου θὰ σᾶς δοθῆ μετὰ ἓνα μῆνα, εἰς τὴν ἐπανλιν τοῦ 'Ρουκερόλ.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ἄ! αὐτὸ εἶναι· θέλει νὰ ἥναι εἰς τὴν οἰκίαν του.

ΜΑΡΙΑ

Μῆτέρ μου, μὲ ἐκπλήγττει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἀκούσατε, κυρία, δὲν θέλω νὰ μὲ νομίσετε ώς πρόσωπον καθαρῶς φανταστικόν... καὶ θὰ ιδῆτε ὅτι εἰς τὸ διάβημά μου ὑπάρχει πολὺ τὸ ἀνθρώπινον... Ίδού ἡ συνθήκη τὴν ὅποιαν σᾶς προτείνω.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἡ συμφωνία, ὅπως ἐλέγετε πρὸ δλίγου.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἡ συμφωνία, ἐὰν προτιμᾶτε.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ καὶ ΚΥΡΙΛ ΖΙΡΩ

(Πλησιάζοντας.)

Ἄς ἀκούσωμεν.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὴ ἡ συμφωνία;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Πρέπει νὰ μείνῃ μυστικὴ μεταξύ μας, κυρία, καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἀποσύρετε τὴν δεσποινίδα...

ΒΑΡΩΝΗ (Καθ' ἐκυρήν.)

Αὐτὸς ὁ μυστηριώδης νεανίας διεγέρει τὴν περιέργειάν μου εἰς βαθμόν... (Πρὸς τὴν Μαρίαν.) Ἀφες μας μόνους, τέκνου μου.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (Περίφοβας.)

Καὶ πῶς! εἶναι ἄρα γε φρόνιμον;

ΡΟΒΙΝΟΣ (Εὔθυμως.)

Μήπως φοβεῖσθε ὅτι θὰ ἀρπάσω τὴν κυρίαν;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄφησατέ μας.

ΜΑΡΙΑ

Καλή μου μῆτερ! ἔχε ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτόν... Ιδὲ πόσον τὸ βλέμμα του εἶναι ἀγαθὸν καὶ προσηνέξ.

[Η Μαρία ἔξερχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας· ὁ Βαλεντίνος καὶ ἡ κυρία Ζιρώ διὰ τῆς δεξιᾶς.]

—
ΣΚΗΝΗ Η'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΡΟΒΙΝΟΣ.

ΒΑΡΩΝΗ

Ίδοù ἐμείναμεν μόνοι... Όμιλήσατε, κύριε.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Θέλετε νὰ δεχθῆτε τὰς ὑπηρεσίας μου;

ΒΑΡΩΝΗ

Τὰς συμφωνίας σας!

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ίδοù αὐταί! Άλλα σᾶς εἰδοποιῶ, εἰμαι πολὺ ἀπαιτητικός. Ατιμος δίκη σᾶς ἐστέρησεν δλων τῶν ὑπαρχόντων σας... τοῦ ὄνοματός σας... τῆς κοινωνικῆς σας θέσεως... Αναδέχομαι νὰ σᾶς ἀποδοθῶσιν ὅλα ταῦτα πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἀρξαμένου μηνός... Καὶ ύμεῖς, κυρία, ἀναλαμβάνετε τὴν ὑποχρέωσιν...

ΒΑΡΩΝΗ

Ποίαν, κύριε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Νὰ μὲ δώσετε εἰς γάμον τὴν θυγατέρα σας.

ΒΑΡΩΝΗ

*A!

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

(Οστις εἶχεν ἀκούσει διά τινος παραθυρίδος; τοῦ βάθους.)

Δὲν ἐπίστενα ὅτι ὁ διάβολος εἶναι ἄγαμος.

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ 3']

ΒΑΡΩΝΗ

Συμφωνήσατε, κύριε, ὅτι ἡ πρώτη ἐρώτησίς μου ἐπανέρχεται φυσικῶς ἐνταῦθα· διὰ νὰ ζητήτε τὴν χεῖρα τῆς θυγατρός μου, ποῖος εἴσθε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Άλλ' εἶμαι ἀπὸ ἀρκετὰ καλὴν οἰκογένειαν... Εκτὸς τούτου σκεφθῆτε, κυρία, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ θέσις σας...

ΒΑΡΩΝΗ

Κύριε!...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ δτε σᾶς προτείνω νὰ σᾶς ἀποδώσω νέαν ὑπαρξίαν... Δι' ἐμοῦ θὰ κατασταθῆτε πάλιν πλουσία... ισχυρά... τιμωμένη... Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πράξετέ τι ὑπὲρ ἐμοῦ;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐὰν μοῦ ἀποδώσετε τὴν τιμὴν, κύριε, ζητήσατέ με τὴν ἀνταμοιβὴν τὴν ὅποιαν θελήσετε... Ολον τὸν χρυσὸν τὸν ὅποιον ἐπιβυμήσετε, καὶ αὐτὴν τὴν ἐπαυλιν τοῦ 'Ρουκερόλ... δὲν θὰ διστάσω... Άλλὰ τὴν θυγατέρα μου...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Α! Ίδοù πόσον εἶναι δύσκολος ἡ συνεννόησις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Μοὶ προσφέρετε χρήματα, ἐνῷ ἐγὼ ἐπιθυμῶ τὴν χεῖρα τῆς δεσποινίδος Μαρίας.

ΒΑΡΩΝΗ

Τότε, κύριε... ἀς παύσωμεν αὐτὴν τὴν συνδιάλεξιν... Καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐνοχλοῦμας ἀκούσαντα τοὺς παραλογισμούς σας.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (ἰδιά.)

Ίδοù τι θὰ εἰπῆ νὰ ἀντιστέκεται κανεὶς εἰς τὸν πειρασμόν.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἀρνεῖσθε λοιπὸν, κυρία;

ΒΑΡΩΝΗ

Οριστικώτατα.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΜΑΡΙΑ, ΡΟΒΙΝΟΣ.

ΜΑΡΙΑ (ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας.)

Καὶ ἐγὼ δέχομαι, κύριε.

ΒΑΡΩΝΗ

Τι λέγεις;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Όμιλήσατε, δεσποινίς.

ΜΑΡΙΑ (πλησιάζουσα.)

Ναὶ... μῆτέρ μου... ναὶ... κύριε...
 Ἀγνοῶ τις εἰσθε, ἀλλ' ἐνυπάρχει τι εἰς
 τὸν παράδοξον χαρακτῆρά σας ὅπερ συμ-
 παθεῖ πρὸς τὸν χαρακτῆρά μου... Ὁ-
 πάρχει τι εἰς τὴν καρδίαν μου τὸ ὅποιον
 μὲ λέγει ὅτι τὸ καθῆκον ὅπερ ἐπιβάλλω
 εἰς ἐμαυτὴν ἔσεται γλυκὺ εἰς τὴν ἐκπλή-
 ρωσίν του σᾶς πιστεύω, κύριε, πιστεύω
 εἰς τὰς ὑποσχέσεις σας. Ἀπόδοτε εἰς
 τὴν μητέρα μου τὸ ὄφομά της καὶ τὴν πε-
 ριουσίαν της. Καταβάλετε τοὺς ἔχθρούς
 μας... ὅστις δὲ καὶ ἀν ἥσθε, σᾶς ἀνή-
 κει ἡ χεὶρ μου.

—

ΣΚΗΝΗ Ι'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΜΑΡΙΑ, ΡΟΒΙΝΟΣ, ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ,
ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Καλὴ καὶ γλυκεῖα Μαρία, θέλει χω-
 ρὶς νὰ φοβηθῇ, νὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν εὐ-
 τυχίαν τῆς προσφιλοῦς μητρός της.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἡ σκέψις μου συνταύτιζεται μὲ τὴν
 σκέψιν της.

ΜΑΡΙΑ

Ἡ καρδία μου ἐγκαρτερεῖ.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Θέσατε τὴν χεῖρά σας εἰς τὴν χεῖρά
 μου, καὶ ἡ συμφωνία ὑπεγράφη.

ΜΑΡΙΑ

Ίδον, κύριε. Θέλω χωρὶς λύπην καὶ
 χωρὶς φόβου νὰ ἔξασφαλίσω τὴν εὐτυ-
 χίαν τῆς προσφιλοῦς μητρός μου.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία, ἐὰν σᾶς τὸ

λέγω, ἀλλ' ἡ δεσποινίς Μαρία εἶναι λο-
 γικωτέρα ὑμῶν.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄλλα δὲν εἴπα...

ΜΑΡΙΑ

὾ ο μῆτερ, δὲν δύνασαι νὰ ἀρνηθῆς τὴν
 συγκατάθεσίν σου εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο...
 Ἐπειδὴ δὲν πιστεύεις ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ,
 δὲν ὑποχρεοῦσαι εἰς τίποτε.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ ἐὰν δὲν ἐπιτύχω... εἰσθε ἐλευ-
 θέρα νὰ ἀναχωρήσετε διὰ τὴν Γερμα-
 νίαν... Δὲν σᾶς ζητῶ εἰμὴ ἕνα μῆνα.

ΒΑΡΩΝΗ

Ἄλλα ποῖον μέσον ἔχετε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Αὐτὸς εἶναι τὸ μυστήριον τῆς ἐπιχει-
 ρήσεώς μου, καὶ τὸ μυστήριον τοῦτο θὰ
 τὸ μάθετε ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ἐνώπιον τῶν
 ἀπλήστων συγγενῶν τοῦ συζύγου σας...
 Βαλεντίνε, μὲ τὴν ἀδειαν τῆς κυρίας
 βαρώνης, θὰ ἔλθῃς μαζῆ μου.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Ποῦ;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Οπου θελήσω.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

(ἐπὶ μελλον καὶ μᾶλλον περίφοδος.)

Άδυνατον!

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἐχω ἀνάγκην αὐτοῦ, κυρία, διότε
 γνωρίζει τοὺς συγγενεῖς οἵτινες σᾶς
 ἀπεγύμνωσαν, καὶ ἐγὼ δὲν τοὺς εἶδα
 ἀκόμη.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Άλλα, κύριε, δὲν εἰμπορῶ νὰ ἀφήσω
 μόνας τὰς κυρίας.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Αἱ κυρίας δὲν ἔχουν τὴν ἀνάγκην σου
 ὅταν ἦναι πλησίον τῆς ἀξιολόγου κυρίας
 Ζιρώ τὴν ὄποιαν σέβομαι καὶ ἀγαπῶ ἐξ
 ὅλης καρδίας.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ (ἔπειτα.)

Μὲ γνωρίζετε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ναι, καὶ δταν θὰ κατοικήσω τὴν ἔ-
παυλιν τοῦ 'Ρουκερόλ, θὰ ἔρχωμαι καθ'
ἡμέραν νὰ σὲ βλέπω.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ (πρὸς τὴν κυρίαν Ζιρώ.)

'Ε! ἀρχίζετε τώρα νὰ μὲ πιστεύετε;

ΒΑΡΩΝΗ

Περὶ οὐδενὸς ἀμφιβάλλετε.

ΜΑΡΙΑ

Ναὶ... ἔχει τόσον θάρρος ὅσην καὶ
γενναιοψυχίαν, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ καρ-
δία μου δὲν μὲ ἀπατᾷ.

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Ἄναχωρήσωμεν, Βαλεντīνε..." Άς
ἀφεληθῶμεν ἀπὸ τὴν ἄμαξαν ἥτις πε-
ριμένει.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

'Αλλὰ, κυρία...

ΜΑΡΙΑ

"Ω! καλέ μου Βαλεντīνε... ὑπάκου-
σον πρὸς χάριν μου εἰς τὸν κύριον.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Πολὺ ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἔβλεπα νὰ
διστάξῃ... Θὰ τὸν ἥρπαξον διὰ τῆς
βίας.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Πῶ, πῶ! ἀρχίζω νὰ βλέπω πράγ-
ματα σκοτεινά.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Λάβε τὸ δισάκκιόν σου, καὶ δρόμον·
ἄλλὰ πρὶν ἀναχωρήσω, ἐπιτρέψατέ μοι,
κυρία, νὰ σᾶς ἐμπιστευθῶ τοῦτο.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Χαρτοφυλάκιον!... Μήπως εἶναι ὁ
πρωθυπουργὸς τοῦ Σατανᾶ;

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Τπάρχουσιν ἐντὸς ἔγγραφα τὰ ὄποια
δὲν εἰμπορῶ νὰ φέρω μετ' ἐμοῦ κατὰ τὴν
ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησίν μου, διότι ἐὰν
μὲ τὰ ἔκλεπτον, ἢ ἐὰν τὰ ἔχανετε, κυ-
ρία... θὰ ἔχανομεν τὸ πᾶν... ὦ! τὸ
πᾶν ἀνεπιστρέπτει.

ΒΑΡΩΝΗ

'Αλλὰ, κύριε, δὲν θὰ μὲ ἐνοχοποιή-

σωσιν ἀρά γε καθὼς καὶ τὴν θυγατέ-
ρα μου;

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Ω! μὴ φοβήσθε τίποτε... Εἶναι
ἀπλᾶ 'Απομνημονεύματα... 'Εὰν ἀνο-
λέξετε τὸ χαρτοφυλάκιον, κυρία, φυλα-
χθῆτε μὴ θραύσετε τὴν σφραγίδα τῶν
περιεχομένων ἔγγραφων... ἐκτὸς ἐὰν
δὲν ἐπιστρέψω κανὰ τὴν συμφωνηθεῖ-
σαν ἐποχήν. Τότε θὰ εἰπῆ ὅτι ἴπέκυψα,
ὅτι ἀπέθανα... Καὶ ἐὰν σιμβῇ τοῦτο,
σᾶς ἐπιτρέπω νὰ ἀναγνώσετε τὰ γρα-
φόμενα... καὶ νὰ λάβετε ὑπερασπι-
στὴν εὐτυχέστερον ἐμοῦ..."

ΜΑΡΙΑ

"Άλλα, κύριε, ἐὰν ἀληθεύῃ ὅτι μέλ-
λετε νὰ διατρέξετε κιδύνους τινάς..."

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τὸ πᾶν μοὶ λέγει ὅτι εὔνους τύχη θὰ
ἴποβοηθήσῃ τὰ σχέδια τῆς καρδίας μου·
καὶ ἐκ πάλης διὰ παντὸς ἀξιομνημονεύ-
ματος, ώς ἀληθῆς δαίμων θὰ ἐπανέλθω
νικητής. "Άλλ' ὅταν είδα τὴν ἀξιολά-
τρευτον *Marla*, μὲ εἶναι ἐπιτετραμμέ-
νος ὁ ἐλάχιστος φόβος; Τις δὲν θὰ ἥθελε
νὰ ριψοκινδυνεύσῃ ἐκαποντάκις τὴν
ζωὴν του χάριν τοῦ θησαυροῦ τὸν ὄποιον
μοὶ ὑπεσχέθη ἡ χεὶρ της;

ΜΑΡΙΑ

"Ω μῆτερ, ἐὰν ἔναι τρελὸς, ὁμολο-
γήσατε ὅτι εἶναι ἀξιέραστος.

ΒΑΡΩΝΗ

Τὶ νὰ σοῦ εἰπῶ· καὶ ἐγὼ δὲν ιέξεύρω
πλέον τὶ νὰ σκεφθῶ.

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Ἄναχωρήσωμεν, Βαλεντīνε.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Καλή μου κυρία, εἶναι δυνατὸν νὰ
ἀπαιτήτε...

ΜΑΡΙΑ

Πόσον εἶναι ωχρός!

ΡΟΒΙΝΟΣ

Δὲν βλέπετε ὅτι μὲ ἐκλαμβάνει ώς
κακὸν πνεῦμα... ώς διάβολον ἵσως;

ΟΛΟΙ (γελῶντες)

Χά ! χά ! χά !

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

Να ! γελάτε, ἀλλ' ἐὰν ηξεύρατε καθώς ἔγω . . .

ΡΟΒΙΝΟΣ

*Ἄσ ἀναχωρήσω μεν, ἀνόητε. (Ο Βαλεντίνος ἔξερχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας.) Κυρία βαρώνη, καλὴν ἐντάμωσιν . . . Καὶ ὑμεῖς, ώραια Μαρία, ἐνθυμεῖσθε τὴν συμφωνίαν μας.

ΜΑΡΙΑ

*Ἐπιτύχετε, κύριε . . . Αἱ εὐχαὶ μου θὰ σᾶς παρακολουθῶσι . . . καὶ σᾶς περιμένω !

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

(Ἐπιστρέψων μὲν τῷ δέμα πρεμάμενον εἰς τὴν ξυρχήν τῆς φύσεως του.)

Τὸ βλέπω, δὲν θὰ εὕγω πλέον ἀπὸ τὰ νῦχτα του.

(Ο Ροβίνος καὶ ο Βαλεντίνος ἔξερχονται ἐν μέσῳ τῆς θυέλλης, ηπίες ἐπανελήφθη. Η κατά Ζιρώ τούς συγκύνευσε κρατοῦσα τὴν λυγίαν της μέχρι πέραν τῆς θύρας.)

—

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΒΑΡΩΝΗ, ΜΑΡΙΑ, ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Καλὸ κι' αὐτὸς, ὁ ἄνεμος ἔσβυσε τὸν λύχνον.

(Πριτικοτίκια ἐν τῷ θεάτρῳ.)

ΜΑΡΙΑ

Μῆτερ . . . μῆτερ . . . σύνελθε.

ΒΑΡΩΝΗ

Εἶναι ὄνειρον ; εἶναι ὀπτασία ; . . . Λύτρος ὁ ἄγνωστος . . . ἐμνηστεύθη τὴν κόρην μου . . . *Ω ! ὅχι . . . ἀδύνατον νὰ ἥναι πραγματικότης !

ΜΑΡΙΑ

*Ω ! τὸ κατ' ἐμὲ, εἴμαι βεβαῖα ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς ὑποσχέσεις του . . . Να ! μῆτερ, ἐὰν ηξεύρεις τὶ αἰσθάνομαι ἐδῶ, καὶ πῶς τὸ μέλλον μὲ φαίνεται ώραιον ἀφότου ὁ νέος ἐκεῖνος . . . Μὴ φοβήσαι τίποτε· ἵδε πόσον εἴμαι φαιδρά, εὐτυχῆς, τώρα, καὶ ἐὰν σὲ κάμη εὐτυχῆ, μῆτερ, ποῖον καλλιτερού σύζυγον ηδυνάμην νὰ εὕρω ;

ΒΑΡΩΝΗ (Καθίσσας ἀριστερᾷ.)

Αὐτὸ τὸ χαρτοφυλάκιον . . . ἐγκλείει βεβαῖως τὴν ἔξήγησιν τοῦ ἀλλοκότου τούτου μυστηρίου . . . καὶ ὄφείλω, πρὸ πάντων . . .

(Θέλει νὰ τὸ ἀνοίξῃ.)

ΜΑΡΙΑ

*Οχι, μῆτερ . . . ω ! ὅχι, ἀπηγόρευσε νὰ τὸ ἀνοίξωμεν.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

(Ἀνάπτουσα τὴν λυγίαν της ἐκ τῆς ἀπίτας.)

*Α ! ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀνοιγμα δὲν τὸ ἀπηγόρευσε. *Εξήτησε μόνον νὰ μὴν δυνιχθοῦν τὰ σφραγισμένα ἔγγραφα τὰ ὃποια εἶναι μέσα.

ΒΑΡΩΝΗ

*Ω ! θὰ σεβασθῶμεν τὰς σφραγίδας... Άλλα μία λέξις . . . μία μόνη λέξις... θὰ ιδύνατο νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν σκληρὰν ταύτην ἀγωνίαν.

ΜΑΡΙΑ

Δοιπὸν, μῆτέρ μου . . . ἀς ἀνοίξωμεν τὸ χαρτοφυλάκιον, ἀλλὰ ἀς σεβασθῶμεν τὰ ἔγγραφα.

ΒΑΡΩΝΗ

(Ἀνοίγουσα τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ ἴξαγαστα ψάξαλλον.)

Πρέπει ! εἶναι καθῆκόν μου· ὑπάρχει τι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ ἐρυθροῦ τούτου χάρτου . . . Θηρεσία, φέρε τὸν λύχνον.

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ.

*Δμέσως, κυρία.

ΜΑΡΙΑ

*Αφοῦ εἶπεν ὅτι ησαν τὰ Ἀπομνημονεύματά του.

ΒΑΡΩΝΗ (Ἀναγινώσκουσα.)

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

(Βροντὴ καὶ ἀστραπή.)

ΜΑΡΙΑ

*Α !

(Βροντὴ καὶ ἀστραπή. Η κυρία Ζιρώ ἀφίνει τὸν λύχνον νὰ πεσῇ καὶ νὰ σπεσθῇ. *Εντελές σκότους.)

ΟΔΟΙ

*Α !

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.